

VESTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 25. juni 2026

Sagerne er behandlet for lukkede døre.

Sag BS-5382/2026-VLR og BS-5349/2026-VLR
(10. afdeling)

Klager (Biologisk far)
(advokat Morten Boas Therkildsen, beskikket)

og

Klager (Biologisk mor)
(advokat Kristian Regnar Pedersen, beskikket)

mod

Ankestyrelsen

Som yderligere parter:

Barn
(advokat Karsten Hjorth Larsen, beskikket)

Plejefar

og

Plejemor
(advokat Louise Brandt Rosenkilde for begge, beskikket)

Retten i Holstebro har den 29. januar 2026 afsagt dom i 1. instans (sag BS-59305/2025-HOL).

Landsdommerne Jeanette Bro Fejring, Helle Krogager Rasmussen og Ioana Fodor (kst.) har deltaget i ankesagernes afgørelse.

Påstande

Appellanterne, Klager (Biologisk far) og Klager (Biologisk mor), har gentaget deres påstand for byretten om ophævelse af Ankestyrelsens afgørelse af 25. november 2025 om bortadoption uden samtykke af deres fællesbarn Barn.

Indstævnte, Ankestyrelsen, har påstået dommen stadfæstet.

Barn har tilsluttet sig Ankestyrelsens påstand.

Plejefar og Plejemor har tilsluttet sig Ankestyrelsens påstand.

Supplerende sagsfremstilling

Der er for landsretten fremlagt afgørelse af 27. januar 2026 fra Børne- og ungeudvalget og afgørelse af 27. marts 2026 fra Ankestyrelsen om afbrudt samvær og kontakt, statusudtalelse af 23. april 2026 fra Kommune, barnets plan af 22. september 2025 og forældrehandleplan af 22. september 2025.

Advokat Karsten Hjort Larsen har under hovedforhandlingen oplyst, at Barn under en samtale i forbindelse med ankesagen har fastholdt sit ønske om at blive adopteret af sine plejeforældre, som han betragter som sine forældre. Barn har endvidere givet udtryk for bl.a., at han ikke ønsker kontakt med sine biologiske forældre.

Forklaringer

Klager (Biologisk far) og Plejemor har afgivet supplerende forklaring. Der er endvidere afgivet forklaring af Klager (Biologisk mor).

Klager (Biologisk far) har forklaret, at hans familie ikke nåede at få et aktivt forhold til Barn, fordi familien bor på Fyn. Det har ikke været på tale, at en psykolog skulle tale med ham eller Barn. Han vil gerne deltage i en forældrekompetenceundersøgelse og vil følge de anvisninger, som psykologen måtte komme med. Hvis psykologen måtte anbefale en fortsat anbringelse, vil han give samtykke til det.

I starten havde han et fint forhold til plejeforældrene. I dag ved han ikke ret meget om Barn. Han tror, at det vil være svært for Barn, hvis Barn skal have psykologhjælp i forbindelse med samvær.

Klager (Biologisk mor) har forklaret, at hun arbejder i et fleksjob 20 timer om ugen på Arbejdsplads. Hun bor i et hus. Det er 10 måneder siden, at hun sidst har set Barn. I den sidste tid, inden samværet blev afbrudt, havde hun og Klager (Biologisk far) samvær med Barn én gang om måneden. Samværene var svære, fordi Barn havde svært ved at rumme, at der var fokus på ham. Under samværene legede de både ude og inde. Samværene var støttet. Efter et svært samvær talte hun og Klager (Biologisk far) med støttepersonen om, hvad de kunne gøre bedre næste gang. Støttepersonen udtalte ikke kritik af hende eller Klager (Biologisk far).

Kommunen har ikke tilbudt kurser eller ydet anden hjælp for at forbedre hendes og Klager (Biologisk far)s forældrekompetencer. Inden Barn blev anbragt, fik de støtte i hjemmet. I dag får hun ikke hjælp i hjemmet.

Hun bor alene, og der er kommet mere ro på hendes tilværelse. Hvis hun kan opnå en bedre tilknytning til Barn, mener hun, at Barn på sigt vil kunne bo hos hende. Kommunen har ikke foreslået, at der bliver udarbejdet en forældrekompetenceundersøgelse. Hun vil tage imod de anvisninger, som måtte blive givet i en sådan undersøgelse.

Det er korrekt, at der blev ydet massiv familiebehandling i hjemmet, indtil Barn blev anbragt.

Plejemor har forklaret, at siden byrettens dom er Barn startet i førskole. Det går over al forventning. Han er på skolen fra kl. 8-14 fire dage om ugen og fra kl. 8-13 en dag om ugen. Han er inde i en rigtig god udvikling. Han er begyndt til Fritidsaktivitet, og nu kan han i modsætning til tidligere være i et om-

klædningsrum sammen med mange andre. Barn har fået en ny sagsbehandler, som har talt med ham for nylig, og han har i forbindelse med ankesagen haft en samtale med sin advokat. Denne kontakt har medført en tilbagegang i Barns trivsel, og han har bl.a. kørt i høj arousal og tisset i bukserne. Hun tror, at Barn i sådanne situationer bliver usikker på, hvad der skal ske, og om han bliver fjernet fra plejeforældrene.

I skolen vil Barn gerne lege på legepladsen med de andre børn, og det er efter hans ønske, at han bliver på skolen til kl. 14. Når han kommer hjem fra skole, er han træt på en god måde og ikke udmattet som tidligere.

Når Barn har ro og ikke er et "systembarn", trives han rigtig godt. Det vil være godt for ham at blive adopteret. Barn har desuden boet hos dem, siden han var 4 uger, og han anser hende og Plejefar og deres familie som sin familie.

Hvis de adopterer Barn, vil hun kunne få Stilling i Plejefars firma. De er godkendt til flere plejebørn og vil derfor også kunne få børn i pleje.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Sagerne angår, om Ankestyrelsens afgørelse af 25. november 2025 om bortadoption af Barn i medfør af adoptionslovens § 9, stk. 4, jf. stk. 2, skal ophæves.

Efter adoptionslovens § 9, stk. 2, kan adoptionsbevilling i særlige tilfælde meddeles uden forældrenes samtykke, hvis væsentlige hensyn til, hvad der er bedst for barnet, taler for det. Efter § 9, stk. 4, kan adoption efter § 9, stk. 2, meddeles plejeforældrene til et barn, der er anbragt uden for hjemmet i en plejefamilie, hvis betingelserne i barnets lovs § 47, stk. 1, for anbringelse af barnet uden for hjemmet er opfyldt, og barnets tilknytning til plejefamilien har antaget en sådan karakter, at det vil være skadeligt for barnet at bryde denne tilknytning, navnlig under hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i barnets opvækst og til barnets relation til sine forældre.

Bestemmelsen i § 9, stk. 4, om adoption til plejeforældre uden samtykke fra forældrene blev gennemført ved lov nr. 530 af 29. april 2015. Af forarbejderne til bestemmelsen i lovforslag nr. 121 af 28. januar 2015 fremgår, at en adoption efter denne bestemmelse som altovervejende hovedregel forudsætter, at relationen har udviklet sig gennem længere tids tilknytning. I afvejningen af, om hensynet til barnet skal veje tungere end hensynet til forældrenes og barnets fortsatte familieband til hinanden, indgår en vurdering af barnets relation til forældrene. I denne vurdering skal der også tages hensyn til, om kommunen har arbejdet for at udvikle relationen mellem barnet og dets forældre, og om kommunen har arbejdet på at kunne hjemgive barnet. Det er ikke til hinder for adoption efter denne bestemmelse, at et barn har samvær eller anden kontakt med sine forældre, hvis barnet er væsentligt tættere knyttet til sin plejefamilie. Har barnet derimod et nært og stabilt forhold til sine forældre, er dette til hinder for adoption.

Barn er 6 år, og han har været anbragt i pleje hos Plejemor og Plejefar, siden han var ca. en måned. Han er beskrevet som en sårbar og sensitiv dreng, som har svært ved at regulere sig selv, og som i høj grad er afhængig af kendte relationer og kendte rammer for at trives og udvikle sig.

Barn blev anbragt uden for hjemmet i medfør af lov om social service § 58, stk. 1, 1. pkt., nr. 1, jf. 2. pkt., jf. nu barnets lovs § 47, stk. 1, nr. 1, idet det blev vurderet, at der var en åbenbar risiko for, at hans sundhed og udvikling ville lide alvorlig skade på grund af utilstrækkelig omsorg for ham, hvis han skulle bo hos

sine forældre. Der er efterfølgende flere gange taget stilling til anbringelsesgrundlaget og genbehandlingsfristen, herunder ved landsrettens dom af 23. februar 2022.

På denne baggrund og efter de oplysninger, der nu foreligger, finder landsretten, at betingelserne i barnets lovs § 47, stk. 1, nr. 1, for anbringelse af Barn uden for hjemmet er opfyldt.

Det fremgår af tilknytningsundersøgelsen bl.a., at Barn har opnået en tæt tilknytning til Plejemor og Plejefar, og at denne tilknytning er afgørende for hans fortsatte positive udvikling. Det fremgår også, at en flytning væk fra Plejemor og Plejefar vil medføre en stor risiko for yderligere sårbarhed i Barns tilknytningsevne og potentielt medføre et tilknytningstraume. Det fremgår desuden, at Barn ikke aktuelt oplever en emotionel tilknytning til Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far), og at han viser tegn på at have svært ved at rumme relationen til dem.

Den børnesagkyndige, der deltog under sagens behandling i Ankestyrelsen, har udtalt, at der er tale om en grundig og valid tilknytningsundersøgelse.

Det fremgår af oplysningerne i sagen, at Barn i en længere periode har haft samvær med Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far) i en time hver fjerde uge, men at dette samvær på grund af et ønske herom fra Barn blev suspenderet fra den 16. september 2025 til den 13. november 2025. Ved afgørelse af 11. marts 2026 har Ankestyrelsen af hensyn til Barns sundhed og udvikling afbrudt samværet i 1 år fra afgørelsen og afbrudt anden kontakt mellem Barn og Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far) i 6 måneder fra afgørelsen.

På denne baggrund finder landsretten efter en samlet vurdering, at Barns tilknytning til Plejemor og Plejefar har antaget en sådan karakter, at det vil være skadeligt for ham at bryde denne tilknytning, navnlig under hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i hans opvækst og hans relation til Klager (Biologisk mor) og Klager (Biologisk far).

Landsretten tiltræder herefter, at betingelserne for adoption i medfør af adoptionslovens § 9, stk. 4, jf. stk. 2, er opfyldt.

Som anført i Højesterets dom af 4. februar 2019 (U.2019.1565) skal adoptionslovens regler fortolkes i overensstemmelse med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om ret til familieliv, og adoption kan således kun ske, hvis det er foreneligt med konventionen.

Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, at bortadoption af et barn uden forældrenes samtykke kan være foreneligt med

konventionen, men at dette forudsætter, at der er tale om helt særlige omstændigheder, og at adoptionen er begrundet i tungtvejende hensyn til barnets bedste.

Som anført finder landsretten i overensstemmelse med Ankestyrelsens afgørelse af 25. november 2025, at Barns tilknytning til plejefamilien har antaget en sådan karakter, at det vil være skadeligt for ham at bryde denne tilknytning, navnlig under hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i hans opvækst.

Under disse omstændigheder og efter de øvrige oplysninger i sagen finder landsretten, at der foreligger sådanne helt særlige omstændigheder og tungtvejende hensyn til Barns bedste, at adoption uden samtykke ikke er i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Landsretten finder af de samme grunde heller ikke, at afgørelsen om adoption er i strid med artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention eller FN's børnekonvention.

Landsretten stadfæster herefter byrettens dom.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for landsretten til nogen anden part eller til statskassen.

Publiceret til portalen d. 25-06-2026 kl. 10:00

Modtagere: Appellant Klager (Biologisk mor), Advokat (L) Morten Boas Therkildsen,
Anden part Plejemor, Advokat (L) Louise Brandt Rosenkilde, Indstævnte
Ankestyrelsen, Appellant Klager (Biologisk far), Advokat (H) Karsten Hjorth Larsen,
Advokat (L) Kristian Regnar Pedersen, Anden part Plejefar